

Medlemsskrift nr. 1.

*Selskapet for
Grimstad bys vel.*

Medlemsskrift nr. 1.

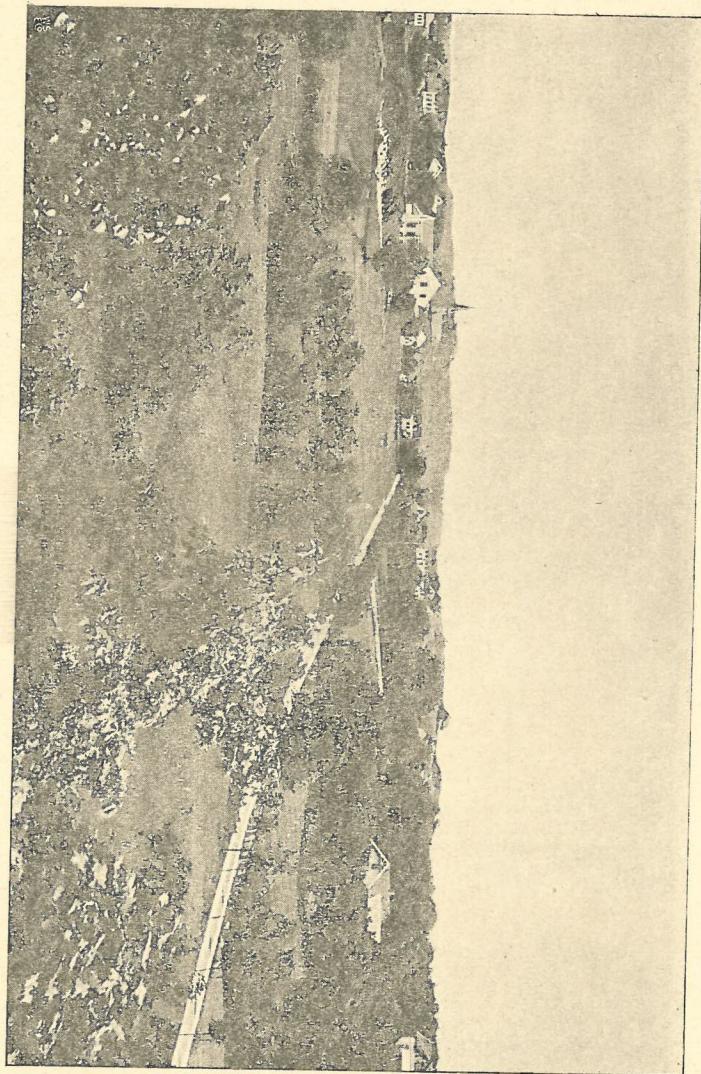
*Selskapet for
Grimstad bys vel.*

Hist slanken silje, hæg og pil
og rogn sig sammenranke.
Det nøkne fjeld de dække vil —
det er en kjærlig tanke.
Saa, norske brødre! Bryst ved bryst
vi ville med vemodig lyst
vor moders brøst selv hylle til —
det er en kjærlig tanke.

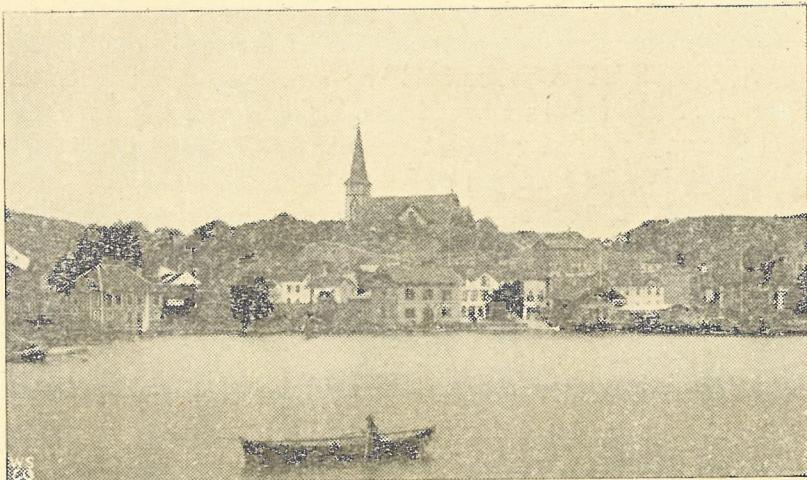
Henr. Wergeland.

Grimstad.

Lilles.-Grimstad-Postens boktrykkeri
1920.

Parti fra Grinstad omegn.

Byens forskjønnelse.*)

I.

Imot skjønhet hungrer tiden.
Men det vet ei Bismarcks viden.

Ibsen

Grimstad er i vide kredse kjendt for at være en baade vakker og trivelig liten by. Pen og velpleiet, renlig og sund, hyggelig, hjemmekoselig — som den ligger der frit og aapent mot syd og sol og Skageraks blaa vande. Og samtidig kranset og lunet av fjeld og øer, paa alle kanter omgit av male riske partier med den yppigste trævekst og smilende sørland ske naturscenerier.

Henrik Ibsen er maaske den mand, som først har besunget Grimstad-naturen. Av hans tidligste ungdomsdigtning faar man et klart billede av hvorledes han er dypt grepен av naturens skjønhet, dens ophøide ro og fred, ja ogsaa mystiken

*) Efter nogle artikler i „Gr. Adrt.“ mars 1919.

i de omgivelser, han her daglig har for øie. Om hans penselføring end er nybegynderens, kan vi dog som lokalkjendte følge ham, hvad enten han i selskap med syngende ungdom en sommerkveld færdes i baat langs Vigkilens strande eller han alene vugger sig paa fjorden en maaneskinsklar høstnat eller han fortapér sig i skogensomhetens sære drømmerier. Eller han kanske fantaserer om koglende dødningedans paa Fjære kirkegaard.

Uten at skulle bli beskyldt for chauvinisme maa det være tillatt at citere nogen linjer av hvad en fremmed og utenforstaaende har at si om »Ravnekroken« vor.

Digteren John Paulsen skrev i »Tidens Tegn« 9. oktbr. 1916:

„Men slip saa indenfor Grimstads fjeldknauser, og du vil opdage en uanet skjønhet og frugtbarhet, som fryder dit hjerte. De rike, vekslende naturindtryk strømmer ind paa dig, saa du ønsker dig likesom en sans til for værdig at kunne motta alt sammen. Sørlandsnaturen er henrivende, men ikke kjendt, ikke anerkjendt nok trods alle Vilhelm Krag's varme, poetiske indlæg for den. Jeg tviler dog ikke om at Grimstad, som nu besøkes av forholdsvis faa, engang vil komme til at lokke turisterne og bli et badested av rang.

Her er ikke Vestlandets høifjeld med snebræer og vilde fossestop, som virker saa mægtig, undertiden saa tungt. Nei, her er skjærgårdens hjem! Fjeldene viker, horisonten blir fri, og himlen hvælver sig blaa og gjennemsiktig over fjordlandskapet med de smaa øer som aapenbarer alt det lyse, det lette, det yndige ved vor norske natur. Sammenlignet med vore strenge, lukkede fjelddale virker denne skjærgårdsnatur som en idyl, et muntern barndomseventyr, der smilende glider ind i bevidstheten lik de hvite seilbaater som vugger sig ute paa fjorden. . .

Her var gamle hvitmalte landsteder i gammel stil, med grønt løvheng i bakgrunden, og foran haver fulde av roser. Man har kaldt Molde »Rosernes by«. Med større ret kan man kalde Grimstad det, for roser og andre fine blomster saa jeg overalt, selv i fattigmandens haveplet foran hytten.

Rønnæs er deiligt. Hesnæs' røde granitklipper mindet mig om de granitbrud, jeg engang saa i Assuan, hvor de gamle ægyptere hadde hentet stenen til sine pyramider og obelisker. Og jeg vandret ut »vesterveien« til Groos, hvor alt lyste og skinnet i den tindrende sommerdag.

Hvad der gjorde disse utflygter saa behagelige for mig var den ro og den fred jeg fandt allevegne. — Det var som om al denne herlighet i naturen, den grønne skog, den stille bæk, den blanke fjord, den blaa himmel eksisterte bare for

Rønnæs

mig — for mig alene. Jeg følte mig tilslut som kong Ludvig av Bayern, der som bekjendt altid vilde nyde naturen og kunsten alene, uten at generes av fremmede ansigter.«

Saalangt John Paulsen. Der er andre — bl. a. forfatterne Bendix Ebbell og Wladimir Moe — som i begeistrede ordelag har skrevet om Grimstad som „Sørlandets perle.“

Disse linjer fremkommer for at vække litt gjenklang av de fremmedes lovtaler hos vore egne. Vi har været altfor tilbøielige til at se ned paa vort eget — baade paa stedet og stallet. Vi maa komme bort fra det. Vi maa lære at værdsætte baade hjemstedet og den arv fædrene gav os. Som Ivar

Aasen i videre betydning uttaler det: „den er større end mange vil tru.“

Vore forpligtelser tar sigte paa mer end det rent materielle.. Vi maa i høiere grad end før føle vort kulturelle ansvar. Vi maa ofre mer paa byens forskjønnelse !

II.

Hvad du evner kast av i de nærmeste krav,
det skal bæres helt frem av en voksende elv.

Bjørnson.

Sansen for vor bys forskjønnelse har i de senere aar skutt en glædelig vekst. Inden alle samfundslag. I den centrale bydel har man, saalænge den nulevende slegt husker tilbage, kunnet fryde sig over vakre, velstelte haver. Tar man nu om vaaren og sommeren en rundtur gjennem »forstæderne«, vil det ikke mindre glæde en at træffe saa mange smaa hyggelige anlæg, hvor blomsterne lyser og dufter, hvor efeu, vildvin og clematis ranker sig over mur og væg, hvor pionerne blusser og roserne gløder, vidnende om interesserte eieres naturfølelse og skjønhetstrang. John Paulsen er vistnok helt paa den rette side, naar han mener, at Grimstad fremfor Molde og andre steder maa kaldes „*Rosernes By*“.

Vi er her i det lykkelige tilfælde at ha de bedste naturlige betingelser for et frødig, svulmende vækstliv. Den frugtbare jord, den drivende sommervarme, det milde klima nærsagt aaret rundt vil, naar interessen for at „stase op“ blir almindelig og alle hænder villig tar fat, kunne skape et Eden av „Ravnekroken“ vor. Hvor frisk og oplivende virker ikke allerede bankparken, Ibsenplassen og Agders assuranceforenings nyanlæg ! For hvert aar, som gaar, vil Grimstad bli vakrere og mer tiltrækende.

Naar vi nu indtar en saapas fremskutt stilling paa dette omraade, saa maa æren herfor i første række tilskrives *det gamle træplantningsselskap*. Det sies at være byfoged Horster, som plantet byens første allé — fra Varsbækken langs „Chausseen“ til „Kryssen“. Av de mænd, som senere med stor kjærlighet og forstaelse tok sig av beplantningen,

maa særlig nævnes apoteker *H. Arntzen* og kjøbmændene *Jacob Holst* og *Jens Ph. Crawfurd*. Hvad disse mænd, som nu alle er borte, fik utført av godt og nyttig arbeide med forholdsvis smaa midler er ganske bemerkelsesværdig, og de fortjener efterslegtens varmeste tak for sin gjerning. Alléerne paa Vestre- og Østrevei, plantningerne paa Kirkeheien og kirkegaardene vil forbli et varig „levende hegning“ om deres minde.

Skal der i de nuværende dyre tider gjøres noget virkelig effektivt for byens forskjønnelse, maa der *ofres* mer paa denne konto. Med nogen faa hundre kroner om aaret rækker man knapt til vedlikehold av de gamle plantninger.

Træplantningskomiteen har derfor henvendt sig til endel av byens borgere, som har skjænket grundlaget til et fast fond for byens forskjønnelse. Likesaa har øl- og vinsamlaget oprettet et fond paa 10000 kr. til samme øiemed. Renterne herav vil sammen med de aarlige tilskud, man tør paaregne av bykassen og forskj. institutioner aapne forskjønnelsessaken perspektiver for større fremtidsmaal.

Det vilde være en stor og fortjenstfuld handling, om en eller flere av byens bedre situerte borgere vilde komme denne sak noget rundhaandet imøte, saa fondet inden kort tid kunde komme op i et anseligere beløp. Faa ting er til større glæde for baade fattige og rike end vakre og velstelte parkanlæg, hvor makelige bænker indbyr den gamle og skrøpelige til hvile, og hvor synet av et bugnende rose- eller blomsterbed fryder ens øie.

Som naturen i sin rike fylde og skjønhet er en velsignelse for baade sunde og syke, saa vil den, som her føler kaldet og aapner sin pung, bli til velsignelse for den nulevende som de kommende slechter.

For at faa større fart i forskjønnelsesarbeidet og for at faa den nødvendige *kontante indtægtskilde* bør der søkes dannet et „Selskap til Grimstad Bys Vel“ til avløsning av træplantningskomiteen. Dette byselskap, bestaaende av aarlig eller en gang for alle betalende medlemmer, bør da over-

drages forvaltningen av fondene og bli tildelt et utvidet mandat. Foruten beplantningen vil der kunne optas arbeide for bypark, vandspring, idrætsplass, stier og veier til byens utsigtpunkter, kunstnerisk utsmykning av de offentlige plasse, kirkens indre og det vordende raadhus, istandbringelse av porträtgalleri for byens fortjente mænd o. s. v. Bymuseets bestyrelse bør maaske ogsaa henlægges under „vellet“. I fællesskap med stadsingeniøren vil vellets styre kunne danne et noksaa paa-krävet „skjønhetsraad“. Efterat bystyret har bevilget midler til optagelse av et kotekart, vil tiden snart være inde til ny byregulering. Det vil da ha stor betydning, at man faar anledning til at kunne indhente uttalelser hos et vel sammensat og lokalkjendt raad.

For et saadant byselskap vil der aarene fremover melde sig mange og interessante opgaver. Vi tviler ikke om, at det vil komme til at sætte sig varige merker i byens utvikling og historie. Vi skulde bare hat det for lange siden!

La nu alle Grimstadvenner ta et dugelig tak for at sætte magt og fart i gjennemførelsen av denne tanke. De fleste av byens folk har ganske vist et aapent syn for hvad det her gjelder. Det er varige værdier for de kommende slechter, som skal skapes, og alle, som har byen kjær, vil visselig strække sig lengst mulig i en sak som omfattes med saa stor interesse av indvaanerne.

Et offer her vil bli av de ofre, som lønner sig. Jo før *Selskapet for Grimstad Bys Vel* kan bli velsituert, jo før vil man kunne se de gode frugter av offer og arbeide.

Møt frem, naar borgeraanden kalder,
saa lever du i mindets haller!

Karl O. Knutson.

Grimstad og Grimstadnaturen.

Digteren Henrik Ibsen :

Den tykkes vel arm, den norske strand,
med træløse holmer i braatt og brand,
helst under leden der vester ;
men indenfor finder du lun og lukt
mangen glitrende, solvarm bugt,
hvor trygt du dit anker fæster.

Der har du ludende løv til læ ;
ageren er som en sjø at se
med dønning i gylden grøde.
Inde ved bryggen med flag paa stang,
opunder hei paa en jordgrund vang,
ligger træhuse, gule og røde.

Henr. Ibsen.

Statsminister Gunnar Knudsen :

Landskapet omkring Grimstad, baade østover og vestover, baade paa sjø og land, er efter mit skjøn noget av *det eiendommeligste og mest tiltrækkende vort land eier.* Jeg var der i sommer, men desværre altfor kort; kan jeg faa anledning til det, kommer jeg igjen til sommeren.

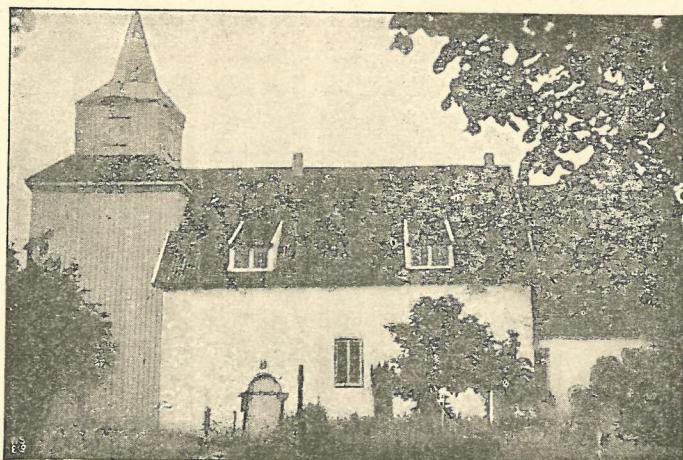
Gunnar Knudsen.

(Senere har statsm. Knudsen gjentagne ganger besøkt Grimstad.)

Oberst H. Angell :

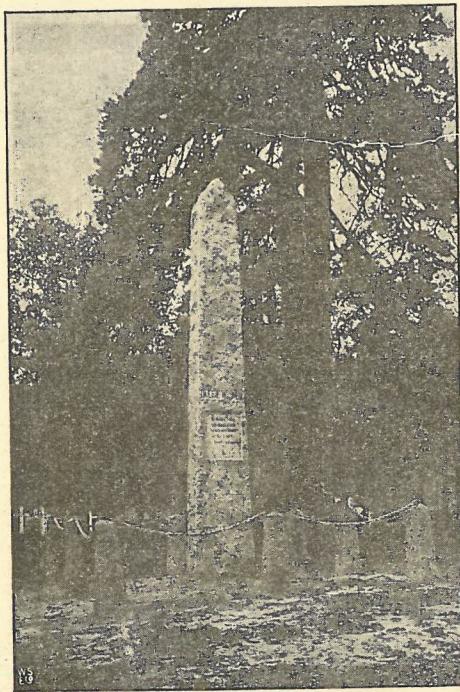
Der er saa smilende vakkert omkring Grimstad koselige by. Derute gaar havet det vældige store, omkring skjær og holmer, skjærer sig ind mellem øer, ind i fjorde, ind i bugter og viker; — men indenfor ligger landet, vel opdyrket med venlige bondegaarde spredt utover.

Turisten vil forgjæves søke her de himmelstræbende tinder og de dystre trænge fjorde med fossestop og mørke skoge, men han vil kan hænde finde det som er like saa tiltrækkende, det aapne, smilende, fredelige, det feiende friske.

Fjære kirke.

Og — her er Terje Vikens hjemstavn, her er Fjære kirke, her ser man hans grav, der staar hans bauta under de vældige kroner. Her er det som om stenene taler til en, fra skjærerne derute til knauserne herinde, hvor i krigens tid kvinder stod i angst og otte, i bøn og graat og stirret i de lange timer efter en liten skjegte uten seil og mast, som skulde bære hjem til de mange sultne munde den dyre last. Derute

Terje Viken-bautaen.

jaget de engelske krydsere som svære rovfugle de fattige smaa baate, som roddes over hav, saa blodet fra neglerne sprang.

En har godt av at komme hitut, stanse en stund og sänke sin själ i mindernes hav, i de store minder om den tid, da vort folk skrev med sit blod frihetens lysende navn ind i vor

saga, gravet den dypt ind med savn og sorg og bitre taarer, dengang da alt saa saa stængt og mørkt ut, men da vi allikevel vandt frem til seier tilslut.

H. Angell.

Forfatteren Olaf Benneche:

Det flygtige bekjendtskap jeg engang fik til Grimstad har efterladt et indtryk hos mig av noget lyst, stilfærdig og hyggelig. Selve byen som laa og drømte og smaasov — for det gjorde den vist dengang — var kanske ikke særlig merkelig, men de morsomme trange og krokede gater og smug hadde allikevel sin egen stemning. Grimstad som by eidde sit særpræg.

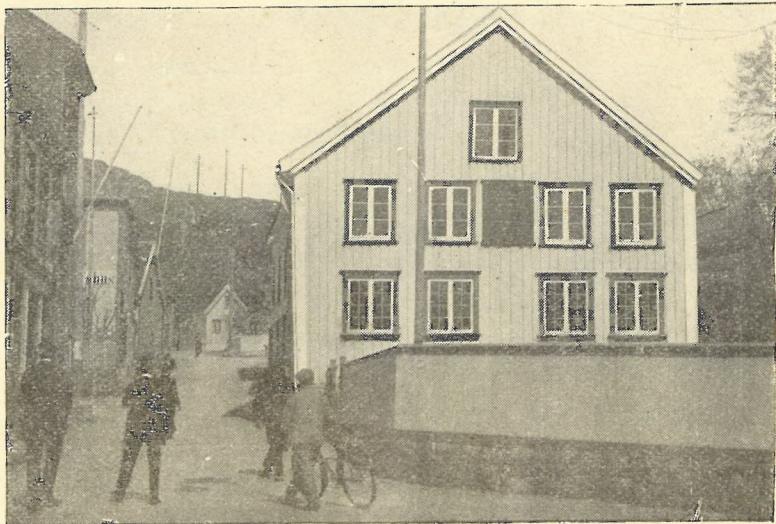
Men for mig, som for alle der ikke har sine røtter der, er det naturen som blir det væsentlige, og Grimstad omegn har faat rikelig av det som merker og gjør Sørlandet saa tiltrækkende. Salte sjøen rider ind like til bryggepælene omrent, sjøens vælde og sjøens ynde er byens største tiltrækning. Og mellem knauserne al den rigdom som vort milde klima lar gro op, efeu og kaprifol, lubben kratskog og muldsvart god jord. Og vandenes smil længre oppe mellem dryg skog.

Aa jo, Grimstad er for mig et kjært minde. Noget lunt og venlig staar frem for mig ved lyden av navnet.

Naar godtfolk vil ta fat og gjøre det endnu skjønnere i byen og omkring, saa kan jeg bare si :

Lykke til!

Olaf Benneche.

Ibsengaarden med bymuseet.

Det gjer byen æra, at Grømstad no hev fenge eit minne, som er knytt til Ibsens namn, og eg lukkynskjer byen med, at den hev faatt eit verdensminne, som er knytta til denne stad.

Statsraad J. Løvland
(ved aapningen av Ibsenhuset 6. 6. 1916.)

Besøket i Ibsen-huset regner jeg likefrem for en oplevelse. Aldrig har jeg som her faat tndtryk av, hvad det sørlandske milieu, hvori Ibsen voksede op, har betydet for ham. Den, som selv er sørænding, har nok ofte, naar han læser Ibsen, en følelse av, at han fremfor andre er Ibsens landsmand. Nu kan Ibsen-huset hjælpe at klargjøre ogsaa for andre, hvor den store digter har nogen af sine dybeste røtter.

Professor Magnus Olsen.

— — *Grimstad* er forlængst hævet op i rang med Stratford—on—Avon og Frankfurt.

Professor H. Logeman
(hollandsk lærde — i et paa engelsk utgit værk
om Ibsens digtning.)

„Ibsenhuset“ er vel Sørlandets mest literaturhistoriske seværdighed. Det var *det* vi var reist for at se.

E. Rtz. Fjelle
(i „Signal“.)

Minder fra Grimstad.

Det var eftersommeren 1916, da jeg under et ophold paa Hesneskanten ofte avla besøk i den lille typiske sørlandsby *Grimstad*, som saavel for normænd som for utlændinger eier en egen tiltrækning, ikke bare for dens typiske sørlandsbykarakter med de gamle koselige træhuse; men ogsaa fordi det var her Henrik Ibsen tilbragte den tid av sit liv, som blev bestemmende for hans fremtid — for hans digtervirksomhet. Grimstad eier endnu minder fra den tid i firtiaarene, bygninger som er knyttet til Ibsens navn: begge apotekerne, hvor den store digter som lærling og senere „medhjelper“ tilbragte en del aar.

Det var med ærbødighet og ikke uten en følelse av, at jeg betraadte hellig grund, at jeg traadte ind i det gamle apotek, hvor Norges største og mest inspirerte dramatiker engang opholdt sig, for at ifølge sine egne ord: «ved egne kræfter at erhverve det fornødne til livsophold og til undervisning for at kunne gaa op til studenteksamen».

Hvad som særdeles glædet mig var at kunne konstatere, hvor pietetsfuldt Grimstads nuværende befolkning værner om

de minder, som har blit dem betroet, og at se med hvilken dyp kjærlighet alt det blev samlet og gjenopsat, som før hadde sfaaet i nær forbindelse med den store digter. Thi, endnu den dag idag kan man bese apoteket med dets inventar, i samme skik, som da Ibsen stod bak disken og solgte medikamenter til Grimstads og ømegns befolkning. Men det var ogsaa der i vagtværerset, ved siden av selve apotekets lokale, at han som en og tyveaaring i nattetimerne skrev sit første drama *Catilina*. Allerede da følte han i sig den titaniske kråft, som drev ham til at prøve sine kræfter med tidens aandsretning, dens indgroede smaaborgelighet, at brytes med hele verden med et vaaben, kraftigere end alle andre: med sin beaandede intelligens.

Det var i det lille, uanselige, enkelt møblerede vagtværelse, at han svarte den stemme, som ropte fra dypet av hans sjæl:

„Jeg maa! Jeg maa, saa byder mig en stemme
i sjælens dyb, — og jeg vil følge den.
Kraft eier jeg, og mod til noget bedre,
til noget høiere, end dette liv.“

Mange timer tilbragte jeg i dette lille træhus; i selve apoteket, i vagtværerset, i kjøkkenet med dets gamle peis, der Ibsen kogte sine medikamenter. Det kunde være saa stille der, at man næsten fornæm røster, og naar jeg tænker paa disse stunder, da maa jeg huske Vilhelm Krags beaandede dikt: „Huset“.

»For en nat vandred skjæbnen gjennem huset,
og døden vandred trut i hans spor.
Og siden intet menneske her bor.«

Ja, menneskene er nu borte fra det gamle apotek, men istedet er der nu gjenstande, som minder os om Ibsens ophold i dette hus. De blev pietetsfuldt samlet, føjet tilsammen med samme kjærlighet, som en arkæolog bygger op en gammel urne af hundreder smaa næsten smuldrede biter. Det viser sig, at i grunden er bevaringsdriften hos mennesker ikke svagere end ødelæggelsesdriften, naar man ser, hvor ofte

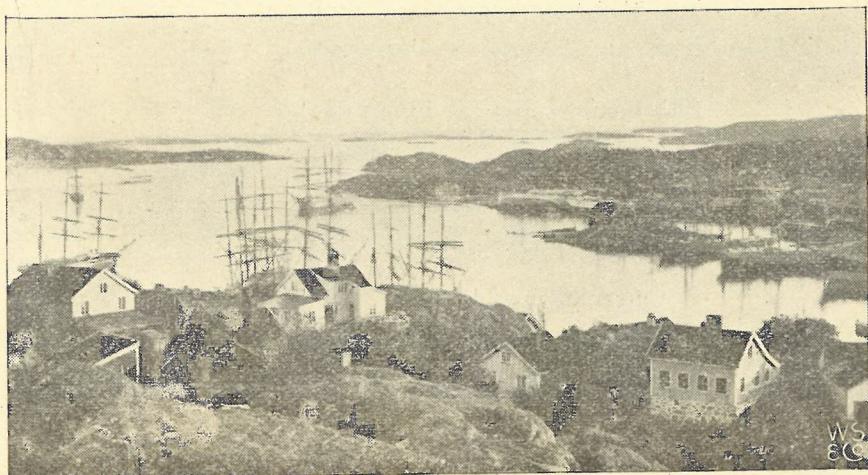
menneskene forsøker at redde fra undergangen, endog hvad tiden i sin uudgrundelige visdom har ødelagt, gjemt i jorden og paa gamle loft. Dette kaldes ogsaa for pietetsfølelse, og saa længe en lignende følelse hos menneskene findes, er *de* værd at kalde de store mænd, som fødes paa deres jordbund, for sine. Den man ærer, naar man værner om minder fra store mænd, er ikke selve individet som strævede — ofte under daarlige kaar — for at opholde sit liv; men det er aanden som drev ham til at holde ut, og til at fortsætte, til hans mission er endt.

At samle er et ord som ofte er nævnt med en vis skepsis og ironi, fordi vi vet, hvor ofte det fører til en mani. Men naar en liten by som Grimstad forsøker i sit lille bymuseum, som er indrettet i „Ibsens hus“, at samle alle de kulturhistoriske ting, som er forbunden med dets utvikling som by, maa man glæde sig over, at der findes folk derborte, som eier saadanne kulturhistoriske samleinteresser. Det lille bymuseum er paa samme tid en opdragende faktor i ungdommens utvikling, thi der kan den finde ting, som ved at det fæster deres opmerksomhet, haker dem fast med fortiden, som jo er et ryggstøt i fremtidens utvikling. Det gir dem kjærighet og stolthet over sin by med dens tradition, og lyst til at gjøre den vakker i nutiden, værne om fortiden, og stadig føre fremover det lille Grimstad, som tar sig saa typisk og vakker ut ved havet med sin skjærgaard av smaa øer og holmer, hvor det er saa godt at steke sig i solen, og der man kan binde buketter av al den herlige vilde flora som sørlandsskjærgaarden byder.

Sørlandet, Vilhelm Krags, Gabriel Scotts, Amaldus Nielsens forgjættede land og inspirationskilde, du er smilende og yndig som en lyshaaret pike, der tar sig et solbad paa en rød granitholme, som gnistrer av farver i sollyset ved havkysten.

Kristiania 22. april 1920.

L. Lacomblé.

Til de hjemme- og de borteværende.

Med aapen haand og hjertelag
støtt hver en stor og ædel sak !

Og kan du slaa et slag for slegten,
saa læg kun derpaa hovedvægten.

Vort liv er kun et flygtig nu —
saa er vi borte, jeg og du.

Men slegtens linje vidre gaar —
og bærer frugt av hvad vi saar.

Av gjerninger skal vises tro.
Og efter os skal fremtid gro.

Vi fandt et hjem, et fredens ly,
og levet godt i „rosers by“.

Vor bedste *tak* for livets lykke
blir den at kunne stedet smykke.

Saa vakkert som et Edens under
vi saa det i de bedste stunder.

Vi lever med i fremtids aar,
er vi end borte : hver en vaar

vor gjerning nye knopper skyter
i trær, hvor livets krefter bryter —

i lund, hvor fugletriller lyder,
i park, hvor smaabarn høit sig fryder.

— — —
Vi derfor alle bringer glad
vor skjænk, naar moder *Grimstad* bad.

Med sønnesind vi gjerne vil
faa hendes mangler dækket til.

Et søskenbaand vi hastig snor
blandt Grimstabarn rundt om vor jord!

Samdrægtighetens broderkjæde,
som blir mor Grimstads fremtidsglæde.

Et styrkebelte, som med held
skal fremme fødebyens vel.

Velkommen da i ringen alle!
Hver Grimstadven maa følge kaldet!

kk.

Selskapet for Grimstad Bys Vel.

Meld Dem ind som medlem av selskapet *straks*. Det har stor betydning, at selskapet faar en god start, og at det allerede fra først av viser sig at vinde tilslutning.

Mindstekontingent for livsvarige medlemmer er 50 kr. en gang for alle: Man kan ogsaa staa som aarlig betalende medlem.

Forøvrig henvises til den medfølgende indbydelse.

Send Deres indmeldelse og bidrag snarest til kæmner
Karl O. Knutson, Grimstad.

A/S Kortevareforretningen

GRIMSTAD

anbefaler

Film og fotografiske artikler.

Presentgjenstande for alle anledninger.

Glasvarer, rammelister, indrammede
billeder, stort utvalg i rammer, sæber
og parfumer, toiletartikler, albums alle
slags etc. etc. Kammer og haarpynt.

Cigarforretningen „Trio“

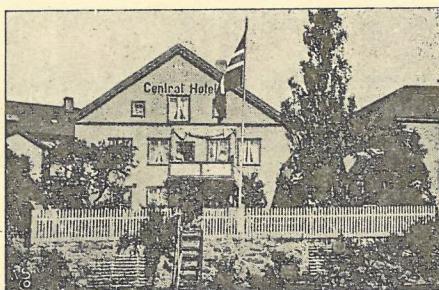
GRIMSTAD.

Velassortert tobaksforretning.

De bedste cigarmærker, de fine-
ste cigarretter, den deiligste tobak
faaes her.

Piper og pipesaker. —

Spadserstokke og kortstokke.

CENTRAL HOTEL, Grimstad.

Telefon 33.

A. Hansen.

Telefon 33.

Frit beliggende med have mot fjorden. Solrige værelser.

Store utpakningsværelser.

Anbefales de ærede reisende.

J. A. Gundersen

Telefon no. 144 og 151.

Grimstad.

Telegrafadresse: „Jag“.

Baadforretning - Kul - Koks - Ved.

Dampskibsexpedition. :- Agentur og kommission.

Treelast.

Gulliksens Eftf, Grimstad.

Telefon no. 68.

Bog- og papirhandel.

Nikkeler, krystal, glas, porselæn, keramik, fotografi og amatøralbum, damevesker, lommebøker, skrivemapper, musik og dokumentmapper. Leketøi, kortvarer, speil, rammer. Billeder indrammes. Tapeter i stort utvalg.

Grimstads Sparebank.

Oprettet 1841.

Forvaltningskapital pr. $\frac{31}{12}$ 1919

kr. 11 500.000.00.

Alle almindelige bankforretninger.

Læs

“Grimstad Adressetidende”
hver middag.

Sidste og bedste nyheter :: Alsidig læsestof.

Kr. 9.00 pr. aar :: :: :: Kr. 2.25 pr. kvartal.

Utmerket annonceblad

Hans Hanssen

Trælast & Bygningsartikler.

Telef. 117. Telegr.adr : «Stifoss».

A/S Grimstad og Oplands Handelsbank.

Aktiekapital og fonds . . . kr. 1.140,000.oo.

-:- Mottar innskud til høieste rente -:-

Kjøper og sælger utenlandske checks
og mynter og utfører forøvrig alle
almindelige bankforretninger. - - -

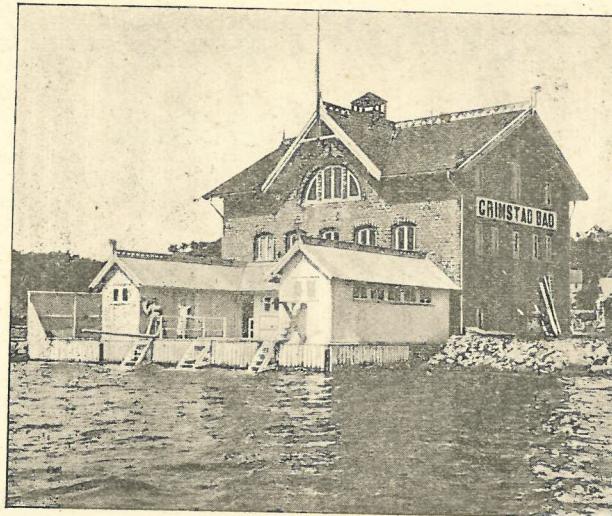
— Fondsavdeling. —

O. R. FØREID

ASSORTERET MANUFAKTURFORRETNING

I

DAME-, HERRE- og UTSTYRSARTIKLER.

GRIMSTAD BAD

Badesæson juni – september.

Alle slags medicinske badeformer. Specielt:
forfriskende sjøbad baade sommer og vinter.

— Billige priser. —

„Grimstad-Posten“.

Kvikt, greit, velunderrettet venstreblad, utkommer
mandag, onsdag og fredag i stort 6-spaltet format.

Kr. 1.50 kvartalet.

„Grimstad-Posten“ er distriktets mest utbredte blad
og derfor et utmerket annonseblad.

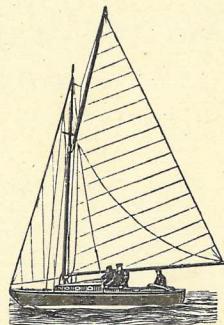
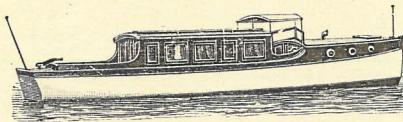
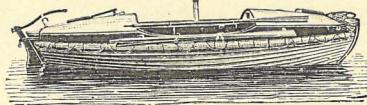
Jørgensen & Vik,

Baatbyggeri

GRIMSTAD.

Leverer alle slags baater.

1ste klasses arbeide og utstyr.

Eneste guldmedalje for motorbaater
ved landsutstillingen i Kristiania 1914.

Th. Terjesen

Isenkram, Kortevare, Ammunition, Malervarer, Olier

En gros. :- Cykler :- En detail.

Grimstad.

Nic. Thomassen

Grimstad

Colonial, Isenkram & Kortevarer en gros

Telefoner: No. 105, 224, 169.

Telegramadrs.: Thomassen.

Aust Agder Fælleskjøp

— Disponent J. A. Gundersen —

Grimstad

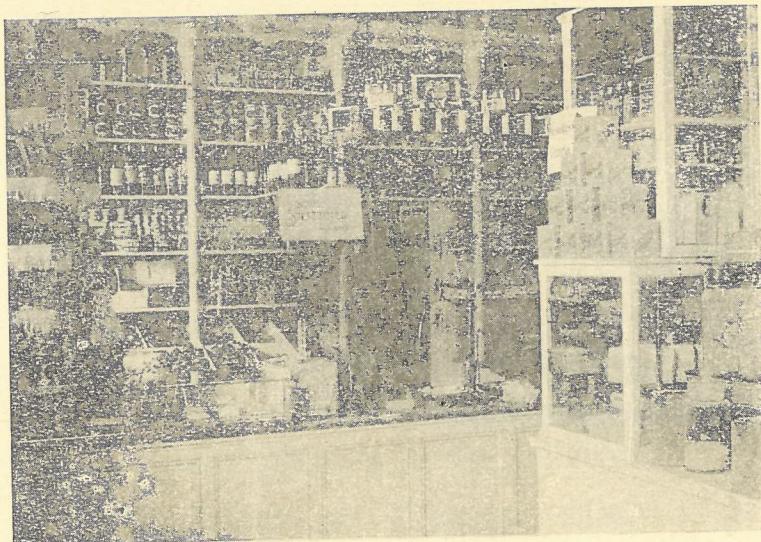
Gjødningsstoffer - - Kraftfor

Kr. Gundersen

Bok-, Papir- & Kortevaresforretning.

Fotograffiske Artikler. Musikalier m. m.

Telefon Nr. 77.

P. STENSVAND
Mel, Colonial & Fedevareforretning
GRIMSTAD

Telefoner 124 og 192

Laura Rejersens Eftf.
Mathias P. Molland

anbefaler Malervarer i prima Kvaliteter. Lager av Bygningssartikler. Utsalg for *Ulefos Jernværk* av Komfyrer, Ovne og andet Støpegods.

Lager av Staal, Stangjern og Jernplater.

Gjedningsstoffer. Frøforretning. Cykler og Cykleringe. Altid godt Utvalg og til rimelige Priser hos

Laura Rejersens Eftf
Mathias P. Molland.

Forlang hos Deres kjøbmand

A/S Grimstad Konservesfabriks

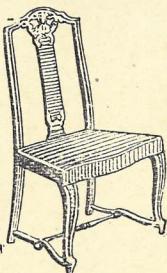
hermetiske nedlagte grønsaker
og frukt, safter, syltetøier, mar-
melade, frugtvine med og uten
alkohol samt frugtekstrakter

og De er sikker paa at faa det bedste i markedet.

G. Gundersens Manufakturforretning.

Etableret 1865.

A/S GRIMSTAD MØBELFABRIK

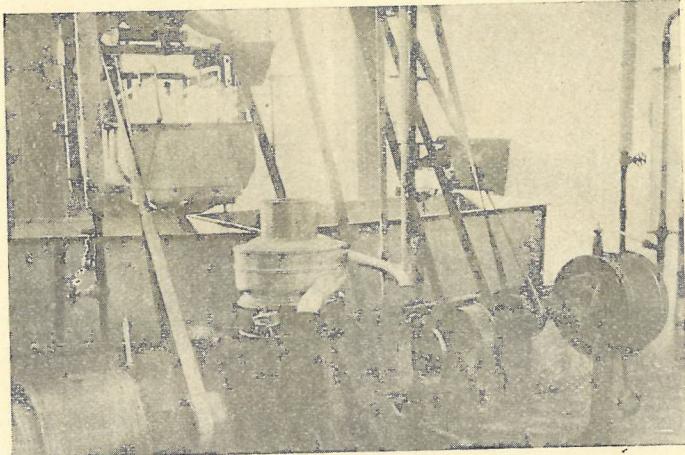
Møbler

i alle stilarter.

Specialitet :
Soveværelsesmøbel-
lementer,
amk. sovesofatræverker
Fabrikation av
døre, vinduer, trappe og
skoleinventar.

— Telefon no. 208. —
Telegramadr.: „Møbelfabriken“.

A. K. Nilssen
Manufaktur- & kolonialforretning.

GRIMSTAD MEIERIBOLAG

— Oprettet 1883. —

Anbefaler melk og fløte. Smør og flere sorter øster.

Agders gjensidige Assuranceforening GRIMSTAD

forsikrer i særskilte avdelinger
dampskibe og seilskibe.

Forsikringsbestand i 1920:
450 dampskibe med forsikringssum kr. 23,800,000
177 seilskibe — " 7,800,000

Assuranceforeningen „Tryg“ gjensidig GRIMSTAD

forsikrer reparationsavdrag paa
jern- og staalseilskibe.

Forsikringsbestand i 1920:
87 skibe med indtegnet tons 105,000

Grimstad gjensidige Fragtassuranceforening GRIMSTAD

forsikrer fragter og tidstap
under timecharter og i løs fart.

Forsikringsbestand i 1920:
261 skibe med forsikringssum kr. 3.650,000

Henvendelse kontoret. Telefoner nr. 16, 79
og 140. Foreningerne har fælles kontor og admini-
strerende direktør, f. t. H. G. Aaslestad.

Oddens Skibsbyggeri & mek. Verksted ^{A/s}

Telegr. „Staalbyg“.

Grimstad.

Telegr. „Staalbyg“.

Staalskibsbyggeri.

Skibsreparationer av enhver slags.

Klassifiseringer av damp-, motor-
og seilskibe. Staal- og træskibe.

Jernkonstruktioner.

A/s ODDENS DAMPSAG & HØVLERI.

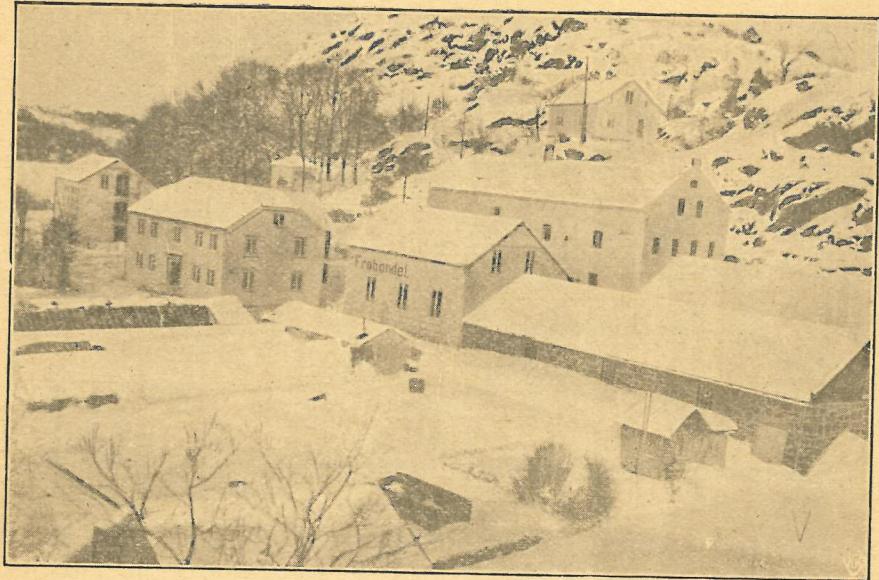
Telegramadr. Odden.

Telefon no. 14.

Eksport av skaaren og rund trælast.

Bygningsmaterialer

høvlede og uhøvlede stadig paa lager og efter
bestilling.

Grimstad gartneri.

